

Arena

Nicu Hăloiu

Arena

...

Lumea asta plină de sânge și oroare,
Este doar o mască ce ascunde-o scenă,
În care fiecare, luptă cu fiecare,
Precum gladiatorii ce luptă în arenă!

..

Aplaudă frenetic și vesel demiurgul,
Că viața îl hrănește cu fiecare moarte,
Acestei vaste piese îi este dramaturgul
Și tot el autorul viselor deșarte!

...

Și-a recrutat din lume, câțiva păpușari,
Pe care-i ține-aproape, plătind un onorariu,
I-a făcut bogați să fie mari și tari
Ca să pună-n scenă sinistrul lui scenariu!

....

Iar păpușarii lumii au și ei trepăduși,
Marionete oarbe în fiecare țară,
La rândul lor aceștia își fabrică supuși,
Să mențină jocul, cât mai mulți să moară!

...

Astfel în lumea plină de sânge și orori
Toată viața suntem de fapt într-o arenă
Luptându-ne-ntre noi, bieți gladiatori
Într-un joc sinistru, punând o piesă-n scenă!